

Ա Ղ Օ Թ Ք

ՀԱՄԱՐՈՐԳԻՆ

Գնա՛ հոգի, երազով, խաղաղութեամբ դուն գնա
Այն երկրներն, ուր ես քեզ գաղտնիքի պէս ապրեցայ,
Գաղտնի՛ ինչպէս է հոգին իրաւ ու մեծ սէրերու...
Քալէ հիմա, քեզ համբան սանի որբան ալ հեռու...:

Ես՝ սրտուքեամբ, ապրեցայ քեզ լրտելեայն ամէն օր.
Ամէն ժողով, հոգւոյս մէջ կ'իյնար սէրէս կայծ մը նոր.
Սէր՝ որ զիւր մ'աղօթում ծընաւ իմ մէջ, ու մեծցաւ,
Սուներներու մէջ երբ դուն էիր աշխարհ մը իրաւ...:

Գնա՛ հոգի, քաղցրօրէն, օրօրի պէս, ու սիրս-բաց
Նոր բու համբէն մթաւօղ...: Ու երբ սրսմիս՝ միշտ յիշէ
Թէ քեզ համար, քեզ մը հին, սիրս մը՝ միմանկ, կ'աղօթէ...:

Գնա՛ հոգի, քեքեւ-սիրս. — Դուն ինձ ոչինչ խոստացած.
Ինչո՞ւ ցաւիս՝ խղճահար...: Գնա քեքեւ ու արի.
Սէրն է ամուր ու անուշ, սիրող հոգին երբ սրսմի...:

24 Յունիս 1944

Ա.ՆՆԵԼ

